

Høringsvar til kommunalbestyrelsen fra Trivsel og Læring (PPR) til Evaluering af specialundervisningen i Norddjurs Kommune

---

Vi ønsker hermed at afgive følgende høringssvar til evalueringen af specialundervisningen i Norddjurs Kommune.

Først og fremmest vil vi gerne kvittere for, at vi, med denne evaluering, har fået en grundig og nuanceret analyse af specialundervisningen i Norddjurs Kommune. Der er sat ord på det, der eksisterer. Da området er komplekst tænker vi, at det er vigtigt at læse hele rapporten for at få det fulde overblik.

Evalueringen beskriver på bedste vis, hvordan de forskellige og nogle gange modsatrettede hensyn og intentioner spiller sammen i visitationen af børn til specialundervisning. For os er der ingen tvivl om, at hensynet til barnets trivsel og udvikling vægter meget højt.

Evalueringen påpeger at segregeringsgraden fortsat er høj i forhold til sammenlignelige kommuner. Det forekommer os, at det har den altid været, hvad enten ressourcetildelingsmodellen har været central eller decentral, og at det må vidne om en meget stor ansvarlighed og etik omkring barnets trivsel og udvikling. I vores optik, er der ikke et eneste barn i et særligt tilbud, som ikke har brug for det – hvad enten det skyldes manglende ressourcer hos barnet eller manglende ressourcer i almenkolen til at løfte problemstillingen. I vores optik er det inklusion, at barnet befinder sig i et fællesskab, hvor det kan trives og udvikle sig – hvad enten det er i en almenklasse, en specialklasse eller på en specialskole. Vi sætter derfor også stor pris på, at evalueringen ikke forsøger at definere, om segregation er godt eller skidt.

Vi er enige i, at arbejdet med handleplanerne kunne optimeres, idet vi betragter systematisk arbejde med handleplaner som et vigtigt værktøj i det specialpædagogiske arbejde med børnene, men at dette er et område, der kan udvikles videre på, så det bliver mere brugervenligt og en mere integreret del af det daglige, pædagogiske arbejde.

Som afdeling understøtter vi også de såkaldte "melleformer". Det er et vigtigt stykke arbejde at forsætte kvalitetssikringen af dette voksende fænomen, som kommer så mange børn til gode, hvis vi for alvor skal kunne noget med det. Samtidig er afgrænsningen meget vigtig, så vi sørger for at de børn, der har brug for mere indgribende og specialiserede rammer ikke holdes for længe i rammer, der er utilstrækkelige. En mellemform må således ikke træde i stedet for en decideret specialklasse eller specialskoleplads, hvis situationen omkring barnet kræver det, eller hvis barnets vanskeligheder er for store. Vi skal med andre ord kunne vide, hvornår sådan et tilbud er med til at inkludere barnet, og hvornår det faktisk er ekskluderende. Det er en vanskelig balancegang. Omvendt må vi heller ikke holde børn i specialtilbud længere end nødvendigt eller i en grad, så de ikke kan få adgang til almenkolen igen i det omfang, det giver mening.

På trods af evaluerings fokus på specialundervisningen på skoleområdet, vil vi til slut ikke forsømme at påpege den meget store betydning, som den tidlige, forebyggende indsats på dagtilbudsområdet uden tvivl har for, hvor godt vores børn bliver rustet til skolen, uddannelse og livet i det hele taget.

Med venlig hilsen

Medarbejdersiden fra LokalMED i Trivsel og Læring